

APLIKACE INDEXU DAŇOVÉ PROGRESIVITY V PODMÍNKÁCH ČESKÉ REPUBLIKY

Ratmanová Iveta

ABSTRAKT

Příspěvek je věnován problematice měření míry progresivity zdanění pomocí indexu daňové progresivity, který vychází z makroekonomických veličin a umožňuje určit progresivitu daně nebo daňového systému porovnáním volatility daňových výnosů a hrubého domácího produktu. V příspěvku je index progresivity aplikován na Českou republiku a je určena daňová progresivita za období let 2000 – 2006.

ABSTRACT

This paper is focused on the problems of progressivity taxation measuring by applying tax index progressivity, which is based on the macroeconomics variables and enables to determine either tax progressivity or tax system by comparing volatility of the aggregate tax revenues and gross domestic product. In the paper the tax index progressivity is applied on the Czech Republic and tax progressivity is calculated over the period of 2000-2006.

1. ÚVOD

V současnosti je v oblasti měření míry progresivity zdanění patrná tendence určování daňové progresivity pomocí jediného, tzv. globálního, ukazatele. V ekonomické literatuře lze nalézt několik globálních ukazatelů, které jsou nejčastěji založeny na Lorenzově analýze příjmového rozložení. Globální progresivita zdanění je obvykle určována pomocí metody Musgrave a Thina (1948), Kakwaniho metody (1977) nebo Suitsovy metody (1977), nicméně se lze setkat i s novějšími přístupy k měření globální progresivity, např. Hayes, Lambert a Slottje (1995) nebo Stroup (2005). Hayes, Lambert a Slottje využívají algoritmus založený na peněžních příjmech a socioekonomických atributech, kterými jsou rodinný stav, věk, životní pojištění či poskytování darů. Stroup navrhuje a používá jednoduchý index, který vychází z porovnání kumulativního procentního podílu daní a kumulativního procentního podílu příjmů znázorněných Lorenzovou křivkou, konstrukce tohoto ukazatele je obdobou Giniho koeficientu.

Uvedené přístupy k měření daňové progresivity ovšem vyžadují údaje o rozdělení daňového břemene, které je založeno na empirických výzkumech a jejich nevýhodou je skutečnost, že tyto údaje nemusí být vždy dostupné. Možným řešením uvedeného nedostatku je odlišný přístup k měření daňové progresivity pomocí indexu daňové progresivity, který je založen na využití agregovaných makroekonomických dat.

Příspěvek je zaměřen na problematiku měření progresivity zdanění pomocí indexu daňové progresivity. Cílem příspěvku je nejprve přiblížit tento ukazatel, aplikovat jej v podmínkách České republiky a pomocí tohoto indexu určit progresivitu daňového systému ČR a jednotlivých daní za období let 2000 - 2006.

2. PŘÍSTUPY K MĚŘENÍ DAŇOVÉ PROGRESIVITY

Jedním ze základních kritérií pro vytvoření dobrého daňového systému je princip spravedlnosti zdanění. Požadavek na spravedlnost se projevuje jako snaha o redistribuci důchodů prostřednictvím daní. Zdaněním dochází ke krácení disponibilního důchodu jednotlivce a toto krácení může být s různým stupněm progresive. Dle stupně progresive lze daně rozlišit na daně proporcionální, progresivní a regresivní. Pokud se míra zdanění poplatníka s růstem jeho důchodu nemění, tj. podíl daně na důchodu je konstantní, jedná se o proporcionální daň. Pokud s růstem důchodu poplatníka míra zdanění roste, jedná se o progresivní daň, jejím příkladem může být důchodová daň, která umožňuje progresivitu zakomponovat přímo do konstrukce daně. V případě, že míra zdanění poplatníka s růstem důchodu klesá, jedná se o regresivní daň.

Je-li základ daně odlišný od důchodu poplatníka (např. daň z přidané hodnoty a spotřební daně), je situace složitější, neboť stupeň daňové progresive je funkcí elasticity poptávky daného statku vzhledem k důchodu, přičemž pro elasticitu rovnou jedné se jedná o proporcionální daň, pro elasticitu větší než jedna o daň progresivní a pro elasticitu menší než jedna o daň regresivní.

Každá daň dopadá na ekonomické subjekty a lze rozlišit tzv. zákonný a skutečný (ekonomický) dopad zdanění. Ekonomické důsledky zdaňování zahrnují jednak makroekonomické dopady na výrobu, zaměstnanost, ceny a hospodářský růst, tak také mikroekonomické dopady na rozdělování důchodů (tzv. incidence), přičemž mezi těmito dopady existují vzájemné souvislosti. Skutečný dopad zdanění se týká vždy jednotlivců nebo domácností, jeho měření je velmi problematické a zpravidla je pro jeho aproximaci nutno přijmout zjednodušující předpoklady.

Progresivita zdanění charakterizuje míru rozdílnosti daňové zátěže jednotlivých poplatníků dle výše jejich příjmů. Daňovou progresivitu lze měřit pomocí ukazatelů, které lze obecně rozdělit do dvou skupin, a to na ukazatele strukturální a ukazatele distribuční. Strukturální ukazatele jsou založeny na odhadu progresivity pro konkrétní úroveň příjmů poplatníka, které jsou voleny jako násobky referenční příjmové úrovně, touto může být průměrný příjem nebo fixní reálný příjem. Distribuční ukazatele jsou založeny na empirických údajích o rozdělení příjmů ve společnosti. S uvedeným členěním koresponduje také často používané členění ukazatelů míry progresivity zdanění, a to na ukazatele lokální progresivity (intervalové a bodové) a globální progresivity.

2.1 UKAZATELE INTERVALOVÉ PROGRESIVITY

Pomocí ukazatelů intervalové progresivity jsou hodnoceny změny daňové sazby mezi dvěma zvolenými body na stupnici příjmů (diskrétní intervaly důchodů). Intervalovou progresivitu lze měřit pomocí ukazatele progresivity průměrné sazby (P_{ATR}), kterou lze vyčíslit dle vztahu

$$P_{ATR} = \frac{T_1/Y_1 - T_0/Y_0}{Y_1 - Y_0}, \quad (1)$$

kde Y je hrubý příjem poplatníka, T je osobní důchodová daň, indexy 0 a 1 představují krajní meze intervalu příjmu. Progresivitu zdanění lze také určit pomocí ukazatele progresivity daňové povinnosti (P_{TL})

$$P_{TL} = \frac{T_1 - T_0}{T_0} \cdot \frac{Y_0}{Y_1 - Y_0}, \quad (2)$$

nebo pomocí ukazatele progresivity příjmu po zdanění (P_{NI})

$$P_{NI} = \frac{(Y_1 - T_1) - (Y_0 - T_0)}{Y_0 - T_0} \cdot \frac{Y_0}{Y_1 - Y_0} \quad (3)$$

Interpretace výše uvedených ukazatelů je uvedena v následující tabulce.

Ukazatel progresivity	Proporcionální daň	Progresivní daň	Regresivní daň
Progresivita průměrné sazby	= 0	> 0	< 0
Progresivita daňové povinnosti	= 1	> 1	< 1
Progresivita příjmu po zdanění	= 1	< 1	> 1

Tab.č. 1: Interpretace hodnot ukazatelů intervalové progresivity

2.2 UKAZATELE BODOVÉ PROGRESIVITY

Ukazatele bodové progresivity umožňují měřit progresivitu v jednom bodě příjmové škály poplatníka, nezbytná je ovšem existence spojitě funkce daňové sazby $t(y) = f(y)$, kde y je důchod poplatníka, a dále derivace této funkce v konkrétním bodě. Pokud je důchodová elasticita daňové sazby rovna jedné, jedná se o daň proporcionální, v případě, že elasticita je větší než jedna, jedná se o daň progresivní a pokud je elasticita menší než jedna, jedná se o daň regresivní.

2.3 UKAZATELE GLOBÁLNÍ PROGRESIVITY

Ukazatele globální progresivity jsou založeny na Lorenzově metodě analýzy příjmového rozložení daňových poplatníků, kdy Lorenzova křivka je definována jako vztah mezi kumulativním procentním podílem domácností a kumulativním podílem získaného příjmu. K nejznámějším metodám měření globální progresivity patří metoda Musgrave a Thina, Kakwaniho metoda a Suitsův index.

Metoda Musgrave a Thina je založena na bázi Giniho koeficientu příjmů před zdaněním (G) a příjmů po zdanění (G^*). Index M pro měření progresivity lze vyčíslit dle vztahu

$$M = \frac{1 - G^*}{1 - G}, \quad (4)$$

přičemž vyšší hodnota ukazatele znamená vyšší míru progresivity.

Kakwaniho metoda je založena na bázi Giniho koeficientu příjmů před zdaněním a křivky koncentrace, která měří rozložení daňového břemene mezi poplatníky. Index K pro měření progresivity lze vyčíslit dle vztahu

$$K = C - G, \quad (5)$$

kde C je Giniho koeficient funkce koncentrace. Je-li hodnota K rovna nule, jedná se o daň proporcionální, kladná hodnota indexu znamená progresivní zdanění a záporná hodnota regresivní zdanění.

Suitsův index je také založen na bázi Giniho koeficientu pro křivku znázorňující vztah mezi kumulativním procentním podílem daňové povinnosti a kumulativní procentním podílem příjmů (před zdaněním) a lze jej vyčíslit dle vztahu

$$S = \frac{S}{1/2} = 2s, \quad (6)$$

kde s je plocha mezi linií absolutní rovnosti v rozdělení příjmů a křivkou daňové povinnosti. Hodnota indexu S rovna nule znamená proporcionální daň, kladná hodnota indexu signalizuje progresivní zdanění a záporná hodnota regresivní zdanění.

3. INDEX DAŇOVÉ PROGRESIVITY

Uvedené klasické přístupy k měření globální progresivity vyžadují existenci empirických dat o příjmech a rozdělení daňového břemene, ve kterých se pracuje se statistickými údaji o důchodech, spotřebě a daních, přičemž získání těchto dat je nákladné, obtížné a někdy nemusí být tato data dostupná. Možným řešením uvedeného nedostatku je určení globální progresivity pomocí indexu daňové progresivity, viz Kakinaka a Pereira (2006).

Index daňové progresivity je založen pouze na makroekonomických údajích a je konstruován jako podíl volatility daňových výnosů a volatility příjmů (hrubého domácího produktu). Výchozí úvaha pro určení progresivity zdanění je následující. V případě progresivního zdanění s růstem (poklesem) příjmů rostou (klesají) daňové výnosy rychleji než příjmy a naopak v případě regresivního zdanění daňové výnosy rostou (klesají) pomaleji než příjmy. Je-li volatilita daňových výnosů větší než volatilita hrubého domácího produktu, pak se jedná o progresivní zdanění. Pokud se volatilita daňových výnosů rovná volatilitě hrubého domácího produktu, jedná se o proporcionální zdanění a v případě, že volatilita daňových výnosů je menší než volatilita hrubého domácího produktu, jedná se o regresivní zdanění.

Index daňové progresivity dané země γ_t za období t lze vyčíslit dle vztahu

$$\gamma_t = \frac{c_{T,t}}{c_{Y,t}}, \quad (7)$$

kde $c_{T,t}$ je variační koeficient daňových výnosů za období t , $c_{Y,t}$ je variační koeficient hrubého domácího produktu za období t . Variační koeficient je definován jako podíl směrodatné odchylky a aritmetického průměru. Je-li hodnota indexu daňové progresivity rovna jedné, jedná se o proporcionální zdanění, hodnota menší než jedna signalizuje regresivní zdanění a hodnota větší než jedna znamená progresivní zdanění.

Index daňové progresivity umožňuje také zachytit stupeň daňové progresivity nebo regresivity pomocí absolutní hodnoty elasticity průměrné sazby daně $\varepsilon_t(\mu_t)$, kterou lze vyčíslit dle vztahu

$$\varepsilon_t(\mu_t) = \frac{\mu_t r'_t(\mu_t)}{r_t(\mu_t)}, \quad (8)$$

kde $r_t(\mu_t)$ je průměrná sazba daně, $r'_t(\mu_t)$ je derivace funkce průměrné sazby daně a μ_t je průměrná hodnota příjmů. Je-li elasticita průměrné sazby daně kladná, jedná se o progresi a v případě záporné hodnoty se jedná o regresi. Vztah pro výpočet indexu daňové progresivity lze zapsat také ve tvaru

$$\gamma_t(\mu_t) \equiv \gamma_t = \frac{c_{T,t}}{c_{Y,t}} = 1 + \varepsilon_t(\mu_t). \quad (9)$$

K výhodám uvedeného přístupu k určení progresivity zdanění patří skutečnost, že se pracuje s makroekonomickými údaji, které jsou běžně dostupné, tj. index daňové progresivity je možné použít i tehdy, nejsou-li k dispozici data o příjmech poplatníků a rozdělení daňového břemene. Index daňové progresivity umožňuje určit progresivitu nejen důchodových daní, ale také jiných daní nebo celého daňového systému.

Index daňové progresivity byl autory M. Kakinakou a R. M. Pereirou aplikován na devět rozvinutých ekonomik (USA, Japonsko, Kanada, Francie, Itálie, Německo, Velká Británie, Austrálie a Jižní Korea). Pro výpočet indexu daňové progresivity byly použity čtvrtletní údaje o hrubém domácím produktu a daňových výnosech, které jsou založeny na hotovostní bázi, a to pouze na centrální úrovni. Všechny vstupní údaje byly deflovány deflátozem HDP. Index byl určován za období v délce cca 10 let, podle dostupnosti údajů byly indexy progresivity vyčíslovány zhruba od roku 1960 (Japonsko, Velká Británie) do roku 2005 (USA, Itálie). Na základě zjištěných hodnot indexů daňové progresivity bylo možno klasifikovat většinu daňových systémů jako progresivních (výjimku představuje Korea v 70. a 80. letech) a bylo možno sledovat také intertemporální změny ve stupni daňové progresivity v jednotlivých zemích.

4. APLIKACE INDEXU DAŇOVÉ PROGRESIVITY V PODMÍNKÁCH ČESKÉ REPUBLIKY

Pro aplikaci indexu daňové progresivity v podmínkách České republiky jsou nezbytné vstupní údaje o daňových výnosech a hrubém domácím produktu. Údaje o daňových výnosech jsou získány z pokladního plnění státního rozpočtu ČR zveřejňovaného Ministerstvem financí ČR. S ohledem na skutečnost, že k dispozici jsou údaje o daňových výnosech pouze od roku 2000 včetně, bude index daňové progresivity určen za období let 2000 – 2006, tj. časová řada bude obsahovat 28 čtvrtletních údajů.

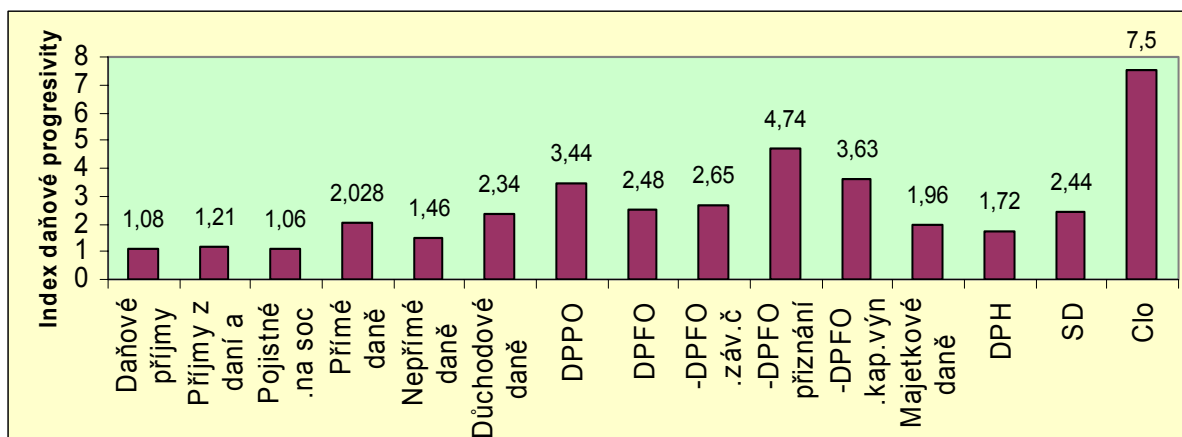
Údaje o hrubém domácím produktu jsou získány z časových řad ukazatelů čtvrtletních účtů hrubého domácího produktu, které jsou zveřejňovány Českým statistickým úřadem. Všechny vstupní údaje pro výpočet indexu daňové progresivity jsou následně upraveny deflátozem hrubého domácího produktu (zdroj: ČSÚ) a jsou převedeny na úroveň roku 2000. Jednotlivé čtvrtletní hodnoty a průměrná hodnota hrubého domácího produktu ve sledovaném období jsou zachyceny v příloze (viz Obr. č. 2).

Daňové příjmy státního rozpočtu ČR, které obsahují daně, poplatky a pojistné jsou uváděny v základním členění na příjmy z daní a poplatků a pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a veřejné zdravotní pojištění. Čtvrtletní hodnoty celkových daňových příjmů vyjádřené v hodnotách roku 2000 a průměrná hodnota daňových příjmů ve sledovaném období jsou znázorněny v příloze (viz Obr. č. 3).

Údaje o daňových příjmech jsou dále uváděny v členění dle jednotlivých druhů daní, a to daň z příjmů fyzických osob (DPFO), daň z příjmů právnických osob (DPPO), daň z přidané hodnoty (DPH), spotřební daň (SD), správní poplatky, clo, daně z majetkových a kapitálových převodů a ostatní daňové příjmy, které představují dopočet do celku.

Ze vstupních údajů o hrubém domácím produktu a daňových příjmech státního rozpočtu lze určit progresivitu celého daňového systému ČR a jednotlivých daní za sledované období. Zjištěné hodnoty průměrů, rozptylu, směrodatné odchylky, variačního koeficientu, indexu daňové progresivity a stupně progresu jsou uvedeny v příloze (viz Tab. č. 2) a graficky zachyceny v následujícím grafu.

Obr.č. 1: Index daňové progresivity daňových příjmů státního rozpočtu ČR za období let 2000 - 2006

Na základě zjištěné hodnoty ukazatele indexu daňové progresivity pro celkové daňové příjmy státního rozpočtu ČR za období let 2000 – 2006 ($\gamma_{2000-2006} = 1,078$) lze konstatovat, že daňový systém jako celek je mírně progresivní. Stejný závěr lze učinit na základě hodnot indexu daňové progresivity pro příjmy z daní a poplatků ($\gamma_{2000-2006} = 1,210$) a pro pojistné na sociální zabezpečení ($\gamma_{2000-2006} = 1,059$), přičemž daňové příjmy (bez pojistného na sociální zabezpečení) vykazují vyšší stupeň progresivity než celkové daňové příjmy a pojistné na sociální zabezpečení.

U skupiny přímých daní lze na základě zjištěných hodnot indexu daňové progresivity ($\gamma_{2000-2006} = 2,028$) konstatovat, že se jedná o progresivní zdanění, které se liší pouze ve stupni progresu. Nejnižší stupeň progresu z přímých daní byl zjištěn pro majetkové daně ($\gamma_{2000-2006} = 1,955$), důchodové daně jako celek ($\gamma_{2000-2006} = 2,342$) jsou méně progresivní než daň příjmů právnických osob ($\gamma_{2000-2006} = 3,443$) a daň z příjmů fyzických osob ($\gamma_{2000-2006} = 2,476$). Podrobnější struktura daňových příjmů z daně z příjmů fyzických osob umožňuje dále určit hodnotu indexu progresivity také pro DPFO ze závislé činnosti a funkčních požitků ($\gamma_{2000-2006} = 2,645$), DPFO z příznání¹ ($\gamma_{2001-2006} = 4,740$) a DPFO vybírané v podobě srážkové daně ($\gamma_{2000-2006} = 3,628$).

Také u skupiny nepřímých daní lze na základě vypočtených hodnot indexu daňové progresivity ($\gamma_{2000-2006} = 1,455$) konstatovat, že se jedná o progresivní zdanění, nicméně stupeň progresu je nižší než u daní přímých. Nejvyšší hodnotu indexu daňové progresivity vykazuje položka clo ($\gamma_{2000-2006} = 7,501$), naopak nejnižší stupeň progresu je u DPH ($\gamma_{2000-2006} = 1,726$).

V souvislosti s interpretací hodnot indexu daňové progresivity je ovšem nezbytné upozornit na skutečnost, že údaje o daňových výnosech jsou založeny na hotovostním principu. Hotovostní (cash) princip znamená, že daňové příjmy jsou zachycovány dle jejich výše v okamžiku, kdy je platba připsána na účet vlády, přičemž pro tuto evidenci není přímo rozhodující okamžik vzniku daňové povinnosti subjektu. Tento princip je v ČR stále využíván pro účely státního rozpočtu a sestavení státního závěrečného účtu, a to zejména z důvodů rychlé dostupnosti dat a srovnatelnosti časové řady.

Využívání tohoto principu nicméně může způsobit určitý časový posun částí daňových příjmů oproti období, ke kterému se ekonomická aktivita vztahuje. Volatilita

¹ Hodnota indexu pouze za období let 2001 – 2006, údaje za rok 2000 nejsou k dispozici

daňových příjmů je také částečně ovlivněna kolísáním plateb v průběhu roku, které je jednak vyvoláno úpravou zákonné lhůty pro splatnost daně (DPH, SD, daň z převodu nemovitostí) či její případný doplatek (důchodové daně) a dále u důchodových daní také režimem placení záloh (výše a periodicita).

Další příčinou vyšší volatility daňových příjmů jsou legislativní změny v průběhu sledovaného období, které ovlivnily hodnoty indexu daňové progresivity zejména u přímých daní. U daně z příjmů právnických osob se jednalo zejména o snižování sazeb daně, zužování základu daně v důsledku zrychlování daňových odpisů, zavedení odčitatelné položky na investice na vědu a výzkum, omezení uplatnění daňové ztráty atd. V oblasti daně z příjmů fyzických osob jsou vyšší hodnoty indexu daňové progresivity vyvolány jednak samotnou konstrukcí osobní důchodové daně a dále zejména rozsáhlými legislativními změnami za sledované období, kterými byly např. úpravy daňových pásem a sazeb daně, změny v oblasti nezdanitelných částí základu daně a jejich nahrazení položkami slev na dani, zavedení daňového bonusu, společného zdanění manželů, zavedení institutu minimálního základu daně atd.

Vyšší volatilita daňových výnosů v oblasti nepřímých daní je vyvolána stejně jako u daní přímých jednak úpravou lhůty pro splatnost daně a dále legislativními úpravami těchto daní ve sledovaném období. Legislativní úpravy byly zejména vyvolány vstupem ČR do Evropské unie k 1. 5. 2004, kdy došlo k úpravám jak v oblasti daně z přidané hodnoty, tak také v oblasti spotřebních daní. Se vstupem ČR do EU souvisí také vysoký stupeň progresu u cla, které je po vstupu ČR do EU pouze z 25 % příjmem ČR, zbývající část je nárokem EU.

5. ZÁVĚR

V současnosti je patrný příklon k měření progresivity zdanění pomocí jediného ukazatele, většina těchto přístupů k měření progresivity vychází z empirických údajů o rozdělení daňového břemene ve společnosti a jejich nevýhodou je skutečnost, že tyto údaje nemusí být vždy dostupné. Alternativou k těmto distribučním ukazatelům je index daňové progresivity, který je založen pouze na agregovaných údajích o daňových výnosech a hrubém domácím produktu a pomocí volatility těchto veličin umožňuje určit daňovou progresivitu a stupeň progresu či regrese zdanění.

V příspěvku byl aplikován index daňové progresivity na daňový systém ČR a byly určeny hodnoty indexu za období let 2000 – 2006 jak pro celkové daňové příjmy státního rozpočtu ČR, tak také pro jednotlivé položky daňových příjmů. Na základě zjištěných hodnot indexu daňové progresivity lze konstatovat, že daňový systém ČR je mírně progresivní a progresivní jsou také daňové příjmy z jednotlivých daní, liší se pouze stupněm progresu. Možným omezením interpretace stupně progresu může být ovšem skutečnost, že údaje o daňových výnosech jsou založeny na hotovostní bázi a tedy může docházet k určitému časovému posunu skutečných příjmů oproti období, kdy došlo k ekonomické aktivitě. Na vyšší volatilitě daňových výnosů se současně podílí i splatnost daně a způsob placení záloh a také změny v legislativní úpravě daní.

Pomocí indexu daňové progresivity lze určit progresivitu zdanění pouze v agregátní podobě a lze jej použít pro prvotní aproximaci progresivity zdanění. K výhodám tohoto indexu patří skutečnost, že umožňuje určit progresivitu zdanění i v zemích, kde nejsou dostupné empirické údaje o rozdělení daňového břemene a že jej lze použít pro posouzení intertemporálních změn v daňové politice dané země.

Konstrukce tohoto ukazatele také umožňuje mezinárodní komparaci daňové progresivity. Nevýhodou indexu daňové progresivity je skutečnost, že nezohledňuje příjmovou nerovnost popř. nerovnost v rozdělení daňového břemene a dále, že neuvažuje s makroekonomickými souvislostmi daňového systému.

LITERATURA

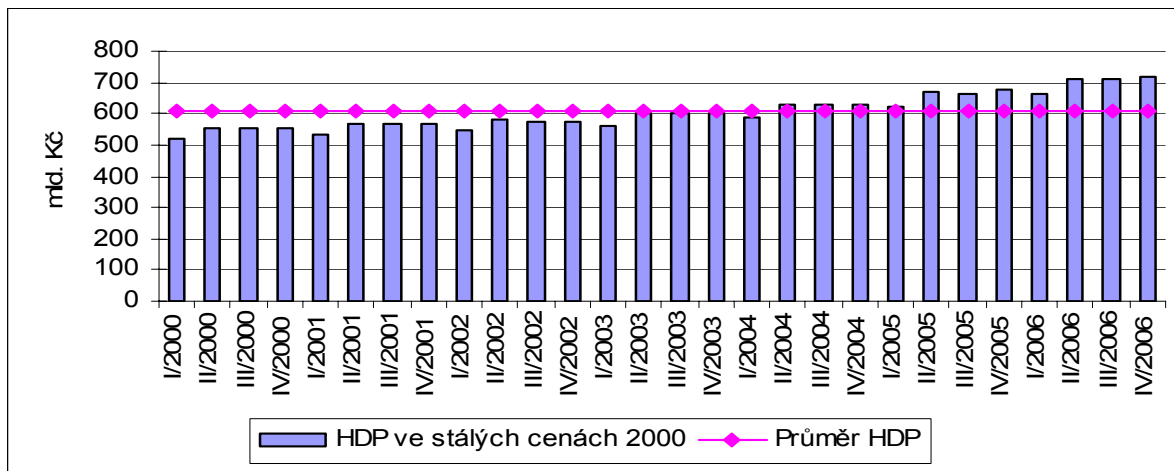
- [1] KAKINAKA, M., PEREIRA, R. M. *A New Measurement of Tax Progressivity*. GSIR Working Papers. Economic Development & Policy Series. EDP06-7. Dostupné na www.gsir.iuj.ac.jp.
- [2] KINKOR, J. *Měření daňové progresivity*. Finance a úvěr, ročník 44, č. 9/1994, str. 455-462. ISSN 0015-1920.
- [3] KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika*. Eurolex Bohemia, Praha, 2000.
- [4] MUSGRAVE, P., MUSGRAVE, R. *Veřejné finance v teorii a praxi*. Management Press, Praha, 1994.
- [5] NORREGAARD, J. *Progressivity of Income Tax Systems*. OECD Economic Studies No. 15, Autumn 1990. Dostupné na: www.oecd.org
- [6] ŠIROKÝ, J. *Daňové teorie s praktickou aplikací*. C. H. Beck, Praha, 2003.
- [7] ZMEŠKAL, Z., ČULÍK, M.: *Finanční rozhodování za rizika. Sbíрка řešených příkladů*. Ekf VŠB-TU Ostrava, 2002.

KONTAKT

Ing. Iveta Ratmanová
Katedra financí, Ekonomická fakulta VŠB-TU Ostrava
Sokolská třída 33
701 21 Ostrava 1
Česká republika
Tel: +420597322182
E-mail: iveta.ratmanova@vsb.cz

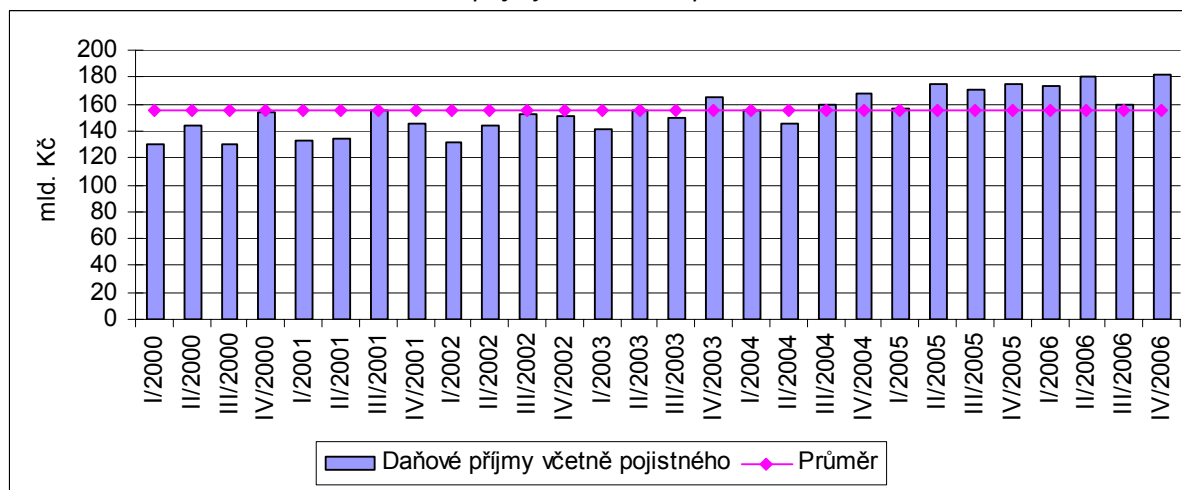
PŘÍLOHA

Obr.č. 2: Čtvrtletní hrubý domácí produkt ČR ve stálých cenách roku 2000 v letech 2000 - 2006

Zdroj: ČSÚ a vlastní zpracování

Obr.č. 3: Čtvrtletní daňové příjmy státního rozpočtu ČR v letech 2000 - 2006

Zdroj: MFČR a vlastní zpracování

	\bar{x}	σ^2	σ		c_t	γ_t	$\varepsilon_t(\mu_t)$
HDP	608,69	3219,71	56,74		0,09		
Daňové příjmy celkem	155,01	242,96	15,59		0,10	1,078	0,078
Z toho:							
Příjmy z daní a poplatků	91,85	107,43	10,37		0,11	1,210	0,210
Pojistné na soc. zab.	63,25	39,02	6,25		0,10	1,059	0,059
Přímé daně	39,74	56,47	7,52		0,19	2,028	1,028
Z toho:							
Důchodové daně	36,74	64,36	8,02		0,22	2,342	1,342
Z toho:							
DPPO	18,29	34,45	5,87		0,32	3,443	2,443
DPFO	18,46	18,15	4,26		0,23	2,476	1,476
Z toho:							
DPFO - záv. činnost	14,76	13,25	3,64		0,25	2,645	1,645
DPFO z příznání	2,69	1,25	1,12		0,42	4,740	3,740
DPFO z kap. výnosů	1,32	0,20	0,45		0,34	3,628	2,628
Majetkové daně	1,83	0,11	0,33		0,18	1,955	0,955
Nepřímé daně	51,80	49,37	7,03		0,14	1,455	0,455
Z toho:							
DPH	31,16	25,11	5,01		0,16	1,726	0,726
SD	18,98	18,62	4,32		0,23	2,439	1,439
Clo	1,67	1,36	1,17		0,70	7,501	6,501

Tab.č.2: Hodnoty indexu daňové progresivity daňových příjmů státního rozpočtu ČR za období let 2000 - 2006